

Beslutningsforslag nr. **B 96** Folketinget 2004-05 (2. samling)

Fremsat den 3. juni 2005 af Christian H. Hansen (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Morten Messerschmidt (DF), Peter Skaarup (DF) og Hans Kristian Skibby (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om velfærd for katte og forberedelse af lovgivning om katte

Folketinget pålægger regeringen snarest muligt og inden den 1. marts 2006 at fremsætte forslag til lovgivning om katte samt forberede de nødvendige administrative forskrifter med det formål at indføre sammenhængende, overskuelige og tidssvarende regler for beskyttelse af kattens velfærd.

Lovgivningen og de administrative forskrifter, der udfærdiges, bør – foruden en generel fremhævelse af kattens velfærd og menneskets ansvar herfor – navnlig indeholde regler eller vejledninger om:

1. Behandling af katte, herunder om sundhed og pleje af kattehold.
2. Humane metoder ved indfangning og aflivning af herreløse katte.
3. Optagning, efterlysning og fremløsning af bortkomne katte.
4. Reproduktionsbegrænsning.
5. Frivillig øremærkning (vejledning).
6. Vaccination.
7. Myndigheders, herunder kommuners, ansvar og pligter.
8. Landmænds ansvar og pligter.
9. Andre private, herunder boligselskabers, ansvar og pligter.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af B 138 fra folketingsåret 2002-03 (se Folketingstidende 2002-03, tillæg A side 6532 og 6543 samt FF side 8464). Eneste ændring er tidsfrister i forslaget.

1. Forslagets historiske baggrund

I 1991 trådte den nuværende dyreværnslov i kraft (lov nr. 386 af 6. juni 1991). Den afløste den tidligere dyreværnslov fra 1950. Dyreværnsloven af 1991 er en rammelov, der overlader det til justitsministeren at udforme lovens nærmere indhold i form af cirkulærer og bekendtgørelser. Loven indeholder i §§ 1-3 en gennemgang af lovens overordnede formål. Heraf fremgår bl.a.:

»Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte, praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum, eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.«

2. Politisk baggrund for at styrke lovgivningsindsatsen

Der har fra flere sider været gjort opmærksom på det generelle behov for en forbedret lovgivningsindsats på dyrevelfærdsområdet.

Dansk Folkeparti har således gennem flere år peget på, at dyrevelfærd skal sættes langt højere på den politiske dagsorden end hidtil. Partiet har opstillet en række hovedkrav til dansk dyrevelfærdspolitik, hvoraf de vigtigste i denne forbindelse kan sammenfattes således:

- Straffene for dyremishandling og vanrøgt skal skærpes markant, og dyremishandlere skal fratages retten til at eje eller handle med dyr.
- Der skal oprettes et særligt dyrevelfærdspolit.
- Familiedyr skal have den samme beskyttelse i dyreværnsloven, som husdyr har.
- Der skal udarbejdes en kattelov.
- Dyr læger skal pålægges at anmelde vanrøgt til politiet.
- Forsøgsdyr skal udsættes for mindst muligt ubehag, og der kan kun tillades dyreforsøg, når der ikke findes andre muligheder.
- Danmark skal arbejde for, at der bliver sat en stopper for dyremishandling i hele verden.
- Dyrehandlere skal have autorisation til at handle med dyr, og der skal indføres lovpligtig forbrugerinformation ved køb af kæledyr.

Justitsministeriet udsendte i 2002 regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd. Den beskæftiger sig bl.a. med spørgsmålet om herreløse katte. Det fremgår af planen, at regeringen vil anmode Det Dyreetiske Råd om at foretage en gennemgang af kattenes forhold, herunder de herreløse kattes, og komme med anbefalinger til forbedring af kattenes velfærd. Afsnittet i rege-

ringens handlingsplan om kattes velfærd er vedhæftet som bilag 1 til nærværende beslutningsforslag.

3. Formålet med beslutningsforslaget

Regler om katte og kattes velfærd er i dag spredt flere steder i lovgivningen, og reglerne er til dels forældede og mangelfulde. En række væsentlige forhold, der berører kattens velfærd, er slet ikke omfattet af lovgivningen.

Som eksempel på forældede og mangelfulde bestemmelser kan nævnes reglerne i mark- og vejfredsloven (om stridigheder mellem naboer om katte) og i jagtloven (om nedskydning af omstrefjende katte). Bestemmelserne om nabostridigheder vedrørende katte bruges i praksis næsten ikke, og bestemmelserne i jagtloven er vanskelige at anvende, fordi det ofte er tvivlsomt, om katte er omstrefjende eller hjemmehørende hos en ejer.

Som eksempel på forhold, der angår kattens velfærd, men ikke – eller ikke tilstrækkelig præcist – er behandlet i lovgivningen, kan nævnes forbud mod at skaffe sig af med katte ved at efterlade dem i en skov, på en mark eller på en rastepads m.v.

Katte og hunde nævnes ofte i samme åndedrag, men der er meget stor forskel på lovgivningens måde at behandle de to husdyr på. Som nævnt er reglerne om katte spredte og til dels forældede, mens reglerne om hunde er samlet, klare og detaljerede.

Med den udbredelse, katte i dag har i Danmark, er det naturligt, at der er fremvokset et stadig stærkere ønske hos katteejere og interesseorganisationer for en gennemarbejdet og tidssvarende lovgivning. Det anslås, at der i Danmark i dag lever mellem 600.000 og 700.000 tamkatte eller »ejerkatte« og måske et tilsvarende antal herreløse katte, dvs. katte uden fast tilknytning til et bestemt menneske eller en bestemt bolig. Den sidstnævnte gruppe består især af katte på

landet, f.eks. i stalde og lader, sommerhuskatte og bykatte, f.eks. i baggårde og på kirkegårde.

Hvis man får juridiske problemer med hunde, kan man i de fleste tilfælde slå op i hundeloven (lov nr. 164 af 18. maj 1937, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, som ændret ved lov nr. 1064 af 23. december 1992 og lov nr. 335 af 14. maj 1992). I fjorten ret detaljerede paragraffer indeholdes bestemmelser om bl.a. mærkning, registrering og skiltning, forbud mod hundehold på steder, hvor der ikke er beboelse, forbud mod at lade hunde være løsgående eller strejfe, særlige regler om forsvarligt herredømme over jagthunde, bestemmelse om glubske hunde til bevogtning, gøen og tuden, lænkning, forebyggelse af skader forvoldt af hunde og ansvar for sådanne skader, erhvervsmæssig handel og opdræt af hunde, skadeserstatning, ansvarsforsikring, erstatningssager, straffebestemmelser og regler om tiltalerejsning i straffesager m.v.

Hvis man derimod får juridiske problemer med katte, må man i mange tilfælde lede forgæves efter vejledning i loven. Der findes således ingen regler om mærkning og registrering af katte. Hvis katte virker generende, kan man i mark- og vejfredsloven finde bestemmelser om bortjagning, indfangning og optagning af katte samt udlevering til rette ejer mod betaling af 50 øre pr. døgn til dækning af foder. Regler af denne art giver ikke megen vejledning. Men først og fremmest savnes der fuldstændig regler, der tager hensyn til kattes særlige behov og velfærdsproblemer og lægger et ansvar på mennesker og myndigheder for, at katte behandles med den værdighed og omsorg, som det vidunderlige og smukke dyr fortjener.

En bestemmelse som § 14, stk. 1, i mark- og vejfredsloven viser, hvordan lovgiver slet ikke har haft tanke for dyrets velfærd, men kun for menneskets bekvemmelighed: »Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrefjende hunde og katte, har den optagel-

sesberettigede ret til på hensigtsmæssig måde at fjerne fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer«.

Den vigtigste indvending mod de regler om katte, der gælder i dag, er, at de ikke forholder sig til kattens status som levende væsen med de rettigheder, der bør tilkomme den i overensstemmelse med dens evolutionært betingede bevidsthedsniveau. Den gældende dyreværnslov indeholder ikke regler, der specielt tager hensyn til og værner om kattens velfærd. Justitsministeriet har for nylig sendt et udkast til bekendtgørelse om private dyrehold til høring, men selv om det er sket efter offentliggørelsen af ministeriets handlingsplan i 2002 om dyrevelfærd, er der ikke i høringsforslaget regler om kattes særlige velfærdsproblemer. Det er, som om lovgivningen helt op i nutiden har betragtet dyr udelukkende som en økonomisk ressource og ikke betonet dyrenes velfærd. Dyreværnsloven tager det heller ikke så nøje, at hver dyreart er forskellig og skal ansues hver for sig.

Men katten er et specielt dyr med dens meget store udbredelse, dens nære tilknytning til mennesker og menneskers bolig samt dens særegne kendetegn og adfærd. Samtidig accepterer vi kattens behov for frihed. Det afspejles f.eks. i vores kulturelle holdning til katten og på den måde, katten nævnes i litteraturen. Som eksempel kan nævnes Piet Heins »Gruk af Kumbel Kumbell« fra 1941, hvor katten besvarer spørgsmålet »Lille mis, lille mis, lille mis på vejen, hvis er du? hvis er du?« med svaret: »Jeg er sgu min egen«.

I en kommende lovgivning bør hensynet til kattens velfærd frem i første række, og eventuelle miljømæssige nabohensyn eller andre hensyn bør kunne tilgodeses uden krænkelse af kattens velfærd.

Det bør indarbejdes, at der findes forsvarlige og humane alternativer til indfangning og aflivning af katte. Aflivning af en kat, hvis den krænker

en grundejers territorium, bør ikke være den første handling, lovgivningen anbefaler, men bør kun være en nødløsning, der så vidt muligt bør undgås. Så længe loven ikke giver katten de samme rettigheder som hunden, er kattene udsat for mange ubehagelige farer, når de færdes i det fri. Det kan heller ikke bortforklares, at ikke alle mennesker holder af katte, og netop derfor er der behov for lovmæssig beskyttelse af dyrets velfærd.

Der er efter Dansk Folkepartis opfattelse ingen tvivl om, at der vil være store fordele ved at samle regler om katten og kattens velfærd, sundhed, pleje m.v. i sammenhængende regler i en kattelov samt i deraf afledte administrative forskrifter og vejledninger. Det foreslås derfor at forberede forslag til en lovgivning om katte samt forberede de nødvendige administrative forskrifter med det formål, at der med virkning fra 1. januar 2007 eller snarest derefter indføres sammenhængende, overskuelige og tidssvarende regler til beskyttelse af kattens velfærd.

Det er naturligvis muligt at udforme et kommende regelsæt på flere forskellige måder. Forslagsstillerne vil finde det nyttigt, at man både under udvalgsarbejdet og efterfølgende ved det lovforberedende arbejde inddrager følgende emner i overvejelserne:

Generel formålsangivelse

1. Der bør i en lov om katte være indeholdt en generel formålsangivelse med understregning af kattes velfærd og menneskets ansvar herfor. Den bør supplere de helt generelle bestemmelser i dyreværnsloven. Med den plads, katten har i samfundet, er det naturligt, at hensynet til den – og menneskets ansvar – er direkte præciseret i loven.

Behandling af katte m.v., herunder sundhed og pleje af kattehold

2. Der bør med hjemmel i dyreværnslovens § 11 fastsættes specifikke regler om behandling af katte, herunder om sundhed og pleje af kattehold, og mere tidssvarende regler end de i 1984

fastsatte om indfangning og aflivning af herreløse katte. Fordelen ved at omarbejde de nuværende regler er, at man herved kan sætte hensynet til kattens velfærd i forgrunden som en ledetråd.

Optagning, efterlysning og fremlysning af bortkomne katte

3. Regler om optagning, efterlysning og fremlysning af katte. Disse regler bør bedre end i dag sikre, at flest mulige katte kan komme tilbage til deres ejere eller finde et nyt hjem.

Reproduktionsbegrænsning

4. Der bør være regler om reproduktionsbegrænsning, herunder navnlig ved anbefaling af kastration/sterilisation, når katten er 6-8 måneder gammel. Fordelen er at forhindre uønsket tilvækst i bestanden ved, at katten føder for mange killinger. Begrænsning fører også til, at katten knytter sig mere til hjemmet og ikke strejfer så meget om. Herved reduceres risikoen for de frygtede sygdomme FIV og FELV. Der er kun en moderat dyrlægeudgift ved kastration og sterilisation.

Derved understreges ansvaret for ejeren til at sikre, at antallet af uønskede killinger begrænses. Katteejere bør ikke tillægge killinger eller katte, der er født af egen avl, uden på forhånd at have sikret sig, at disse kan optages i egen katterflok eller kan formidles til nye hjem.

Øremærkning

5. Fordelen er, at bortkomne katte i langt de fleste tilfælde kan komme hjem igen. Der er ingen ulemper ved en mærkningsordning, og hvis mærkningen foretages i forbindelse med kastration/sterilisation, er der ikke nogen væsentlig udgift ved mærkningen. Det skal være ejerens ansvar at sørge for, at mærkningen registreres og er ajourført. Der findes velfungerende og landsdækkende katteregistre. Disse registre tilbyder enhver katteejer registrering. Registreringen sker enten skriftligt ved et skema fra dyrlægen eller over internettet. Det vil forment-

lig være mest effektivt og økonomisk, at disse registre udbygger deres kontakter til landets dyrlæger, katterier, kattehjem og katteejere. Herved behøver det offentlige ikke at blive inddraget i registreringen eller omkostningerne. Det bør i forbindelse med lovforberedelsen sikres, at katteregisteret råder over tilstrækkelige edb-ressourcer, sikkerhedskopiering m. v., så katteregisteret til enhver tid er intakt. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at disse registre er offentligt tilgængelige på internettet.

Myndigheders, herunder kommuners, ansvar og pligter

6. Det bør fastslås, at der påhviler primærkommunerne en pligt til at reagere på henvendelser fra borgere, der klager over gener fra herreløse eller andre katte, anmoder om indfangning m.v. Kommunens reaktion bør primært bestå i at orientere om gældende regler og forklare, hvilke løsninger kommunen kan tilbyde. Kommunen skal have indgået de fornødne aftaler med dyreinternat, dyrlæge eller eventuelt kommunens egen gartnerafdeling. Kommunen skal udsende en skriftlig orientering om den påtænkte løsning af problemet, herunder f.eks. ved at advisere beboere i området eller fastsætte en tidsfrist for, hvornår indfangning iværksættes m.v. Ved klager over ulemper fra ejerkatte skal kommunen kunne afkræve ejeren en erklæring om de foranstaltninger, der skal træffes. Hvis indfangning eller aflivning besluttet, bør det ske på fuldt betryggende måde. Udgifterne skal helt eller delvis dækkes ved opkrævning af gebyr hos de berørte borgere, da det ikke er meningen, at kommunerne skal påføres nye udgifter.

Boligforeningers ansvar og pligter

7. Det bør præciseres, at boligforeninger kan betinge tilladelse til kattehold af krav om neutralisering, kastration/sterilisation, mærkning og registrering. Præcisering af dette er en fordel, fordi man herved hindrer, at beboere ved fraflytning efterlader deres katte, uden at der er økono-

misk dækning for omkostningerne. I lejekontrakter, husordener eller på anden måde kan aftalerne nedfældes, og det bør være muligt at afkræve katteejeren et depositum til sikkerhed for overholdelse af forpligtelserne.

Landmænds ansvar og pligter

8. Katten er nødvendig til bekæmpelsen af mus i landbrugsbygninger og på marker. Men mange steder går katte på landet »for lud og koldt vand« og må selv finde føden. Det kan overvejes, om det bør indgå i de kommende regler, at landmanden har en pligt til at sørge for begrænsning af kattebestandens størrelse og til at sørge for ordentlige forhold for sine »brugskatte«. Ligeledes bør det overvejes, om der bør indføres fradragsregler for udgifter til kattehold i landbrugsbedrifter. Der bør ikke være et urimeligt stort antal katte på den enkelte ejendom, og dyrlægen eller kommunen bør kunne pålægge landmanden restriktioner, hvis der forekommer et umådeholdent stort antal katte i forhold til gårdens størrelse, og hvis det konstateres, at de mange katte ikke kan brødfødes og derfor trækker ud til nabogårde eller sommerhusområder. Reglerne bør tilskynde landmanden til at sørge for ordentlige forhold og begrænsning af gårdens kattehold og til at sørge for neutralisering og øremærkning af kattene.

Forbud mod at efterlade katte i naturen

9. Lovgivningen bør indeholde forbud mod at skaffe sig af med katte ved at efterlade dem i naturen, f.eks. i en skov, i det åbne land eller på en rasteplads m.v. Den eneste lovlige måde at skaffe sig af med en kat på bør være formidling af katten til et nyt hjem eller aflivning af katten hos en dyrlæge.

Omstrejfende tamkatte

10. Omstrejfende katte, der ikke er mærket, eller som er uden en ajourført registrering, bør fremlyses, f.eks. på en særlig side på internettet. Her ved kan man forøge chancerne for, at den finder sit hjem igen, men sker det ikke, kan den efter en frist videreformidles eller aflives. Et stykke

tid før optagelse bør en kat mærkes med elastikhalsbånd for at gøre ejeren opmærksom på, at der er risiko for snarlig optagelse. Det skal i almindelighed være en forpligtelse for ejere af tamkatte at sørge for, at disse ikke er til gene for omkringboende i bymæssig bebyggelse, og om nødvendigt må katten derfor holdes inde i boligen.

Mark- og vejfredslovens regler

11. Det vil være mest naturligt at ophæve de nuværende regler i mark- og vejfredsloven, for så vidt angår katte, idet de relevante regler i fremtiden bør indarbejdes i bestemmelserne om primærkommunernes ansvar og pligter.

Jagtlovens regler

12. Bestemmelsen om nedskydning af omstrejfende katte bør erstattes af nye regler. Problemet er, at det ikke er muligt for jægeren at vide, om en kat virkelig er omstrejfende, eller om den er neutraliseret og registreret. Det bør derfor ikke være tilladt for jægere at skyde katte. Det bør i stedet fastslås, at katte kun må indfanges i godkendte fælder og aflivning kun foretages af en dyrlæge eller anden relevant uddannet person.

Begrænsning i størrelsen af kattehold

13. Af hensyn til kattens velfærd og af hygiejniske grunde vil det for de fleste være naturligt, at der er en øvre grænse for, hvor mange voksne katte der må være knyttet til den enkelte bolig. For eksempel vil mange mene, at det i byer og bymæssig bebyggelse vil være fornuftigt, at en privat husstands kattehold højst består af f.eks. fem voksne katte. Eventuelt kan antallet fastsættes lokalt af kommunen. Derimod skal der naturligvis være adgang til at drive katteri, hvilket skal ske som cvr-registreret virksomhed, som skal være underkastet de til enhver tid gældende regler om dyrlægetilsyn m.v.

Ejerforhold

14. Ejerforhold bør være defineret på en sådan måde, at der er klarhed over, hvem der har ansvaret for kattens velfærd og færden inden for

den enkelte kategori af katte. Inden for kategorien »familiekatte« eller »tamkatte« bør ejeren eller værtspersonen være ansvarlig. Inden for kategorien »brugskatte« bør ejeren, forpagteren eller værtspersonen være ansvarlig. Og inden for kategorien »vildtlevende katte« bør kommunen eller værtspersonen være ansvarlig.

4. Bemærkninger til forslagens indhold

Beslutningsforslaget bærer titlen »velfærd for katte og forberedelse af lov om katte«. Det er herved understreget, at forslagsstillerne anser det for mest hensigtsmæssigt at samle den nuværende spredte lovgivning om katte i en samlet kattelov, der endvidere skal behandle en række relevante dyrevelfærdsmæssige forhold vedrørende katte, der i dag ikke er behandlet i lovgivningen.

Forslaget sætter en frist for regeringen til at fremsætte lovforslag snarest muligt og inden den 1. marts 2006. Fristen er tilstrækkelig lang til, at regeringen har tid til at indsamle tilstrækkelig viden og til at inddrage dyreværnsorganisationer og andre interessenter i forberedelserne. Forslagsstillerne finder det realistisk, at regeringen i 2. halvår 2005 sender et lovudkast i høring med henblik på fremsættelse af et lovforslag inden den 1. marts 2006.

De problemer, der bør løses ved regulering af reglerne om katte, kan opdeles i forskellige typer. Nogle af de mere overordnede opgaver løses bedst gennem egentlige lovbestemmelser, mens andre bedst kan løses gennem fastsættelse af administrative forskrifter. Endelig er der forskellige spørgsmål, der ikke nødvendigvis kræver ny lovgivning eller administrative forskrifter, men som kan varetages gennem ministerielle vejledninger, der kan tjene som frivillig rettesnor for katteejere og andre.

I beslutningsforslaget er nævnt, at der især er behov for regler eller vejledninger om følgende emner:

1. Behandling af katte, herunder om sundhed og pleje af kattehold.

2. Humane metoder ved indfangning og aflivning af herreløse katte.
3. Optagning, efterlysning og fremlysning af bortkomne katte.
4. Reproduktionsbegrænsning.
5. Frivillig øremærkning (vejledning).
6. Vaccination.
7. Myndigheders, herunder kommuners, ansvar og pligter.
8. Landmænds ansvar og pligter.
9. Andre privates, herunder boligselskabers, ansvar og pligter.

Forslagsstillerne stiller sig åbne over for, at den endelige udformning af de temaer, der skal indtages i et kommende lovinitiativ, kan afvige fra, hvad der er angivet i beslutningsforslaget. Det vil bl.a. afhænge af drøftelsen i folketingsudvalget og af de henvendelser, der kommer til udvalget udefra.

Forslagsstillerne har med dette forslag valgt ikke at lægge sig fast på, hvordan man mest hensigtsmæssigt kan opdele reglerne, eller hvor man bedst kan placere dem rent lovteknisk. Der er flere måder, det kan gribes an på, og det vil kræve nærmere overvejelser i ministeriet i forbindelse med det egentlige lovforberedende arbejde. Det vil være påkrævet, at ministeriet i dette arbejde inddrager interesseorganisationer og andre eksterne sagkyndige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at medføre udgifter eller administrative byrder for det offentlige. De opgaver, der efter bemærkningerne til forslaget bør påhvile offentlige myndigheder, vil formentlig i fremtiden kunne løses mere effektivt og derfor også mere økonomisk, når der gælder et entydigt regelsæt, end i dag, hvor reglerne er sporadiske og ufuldstændige. Opgaverne skønnes derfor ikke at kræve flere offentlige ressourcer end i dag.

6. Bilag til beslutningsforslaget

Uddrag af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd »Dyrs velfærd – vores ansvar«, Ju-

stitsministeriet, 18. april 2002, er optrykt som bilag 1 til forslaget.

Skriftlig fremsættelse

Christians H. Hansen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om velfærd for katte og forberedelse af lovgivning om katte.

(Beslutningsforslag nr. B 96).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1

Uddrag af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd »Dyrs velfærd – vores ansvar«, Justitsministeriet, 18. april 2002.

Katte

Katte er som alle andre dyr omfattet af *dyreværnslovens* almindelige bestemmelser om forsvarlig behandling af dyr mv. I medfør af *dyreværnslovens* § 11 kan justitsministeren derudover fastsætte regler om behandling af katte, herunder regler om indfangning og aflivning af katte. Der er med hjemmel i den tidligere dyreværnslov udstedt en bekendtgørelse i 1984 om indfangning og aflivning af herreløse katte. Endvidere findes der under Fødevareministeriets regler, som giver mulighed for at optage, efterlyse eller eventuelt aflive bortkomne husdyr, herunder katte.

Mange katte lever godt som familiedyr, men et stort antal katte lever uden fast tilknytning til mennesker, som på forsvarlig måde tager sig af dem.

Regeringen finder, at der er et stort behov for at se nærmere på forholdene for disse katte.

Det bør bl.a. vurderes, i hvilket omfang der kan findes alternativer til at indfange og aflive herreløse katte. Det må i den forbindelse vurderes, i hvilket omfang hensynet til kattene kan tillægges større vægt i forhold til de miljømæssige

hensyn, jagtmæssige hensyn eller andre hensyn, som anføres som begrundelse for at aflive herreløse katte.

I det omfang det ikke er muligt at finde egnede alternativer, skal det overvejes, hvordan indfangning og aflivning kan foretages med størst muligt hensyn til kattenes velfærd. I den forbindelse bør det også overvejes, hvordan man bedst muligt forebygger, at der fødes uønskede killinger, som efterfølgende må indfanges og aflives.

Regeringen finder endvidere, at der er behov for at se på, om de gældende ordninger i relation til bortkomne familiedyr fungerer tilfredsstillende. Der er således behov for at overveje, om særlige initiativer kan være med til at sikre, at det størst mulige antal bortkomne katte finder tilbage til deres ejer.

Det er regeringens opfattelse, at der er behov for at få foretaget en samlet gennemgang af de spørgsmål, som er nævnt ovenfor. Regeringen vil derfor anmode Det Dyreetiske Råd om at foretage en sådan gennemgang af kattenes forhold, herunder de herreløse katte, og komme med anbefalinger til forbedring af kattenes velfærd.